

Skřítkové ohně (salamandři)

Skřítkci ohně jsou dvojího druhu. Jedni jsou malí, od tří palců do dvou stop výšky, nemají lidský tvar, jsou to pouhé mlhavé obrysy. Ti nejmenší vypadají jako plameny svíček; náležejí do elementárního řádu a nejsou skutečnými skřítky. Někteří vypadají jako hmyz nebo jako ještěrky. Vyskytují se v malých lesních ohních. K životu je vyvolává rytmus ohně; ten jako nejmocnější z vibrací hoření vytváří zvuky, které zní jako harmonické vzývání a umlkají když oheň dohasíná. Tento popis se hodí pouze na nejnižší typ, který existuje v malých rozměrech v krbu, v táboráku atd. Velký druh měří od 5 stop do 14 stop výšky a můžeme je nazývat salamandry. Největší salamandři žijí v sopkách a mají podlouhlý tenký lidský tvar, který se na konci rozplývá. Můžeme je pozorovat také při velkých lesních požárech. Čím větší požár, tím větší bytost. Tyto bytosti jsou přitahovány ze vzdálených míst k požáru, ale nevznikají v něm. Mají totiž svá střediska, odkud jsou vysílány, když vznikne oheň. Bytosti ohně cestují mnohem více než jiné bytosti, proto je jich méně než ostatních druhů. Jsou inteligentnější než bytosti země, ale způsob jejich bytí je lidem velice vzdálený. S lidmi nemají vlastně nic společného, jedině snad lásku k hudbě. Zvláště Wagnerova hudba ohně z opery Prsten je jim blízká. Pokud se jejich činnost dotkne lidí, je to jednání přírody, ony si toho nejsou vědomy. V minulosti snad měli lidé nad salamandry nějakou moc a vzájemný vztah mezi nimi existoval, nicméně jejich pocit vůči lidem je nezájem. Většina skřítků je při nejmenším zvědavá, ne tak salamandři; lidé je nezajímají. Příliš se od nás liší a v mnoha případech nám jsou nebezpeční. Musíme mít na paměti, že dokáží vzbudit mocné citové proudy. Tyto city (emoce) nejsou samy o sobě nebo u salamandrů zlé, ale pro ženy a muže jsou nebezpečné, protože jsou nesmírně vzrušující. Lidé by mohli získat moc nad těmito bytostmi, mohlo by ale dojít k opaku a bytosti by získaly moc nad lidmi. Je proto lepší nehledat kontakty s nimi, pokud člověk přesně neví, o co jde. Ostatní skřítkci se bytostí ohně nebojí, ale mají k nim úctu. Přestože požár hraje v přírodě destruktivní roli, způsobená zkáza není nikdy náhodná nebo úmyslná, jak si většina lidí myslí. Naopak je řízena inteligentně. Salamandři skutečně hrají úlohu v přírodě, ale jsou sami mnohem inteligentnější než průměrní skřítkci, protože jsou újeji spřízněni s bytostnou říší. Salamandry nacházíme v hloubkách země, kde však nezůstávají trvale. Stále se pohybují z hloubek země na povrch. Představují proto určitým způsobem symbol ohně, protože ho svým bytím a vědomím reprezentují. Tato stvoření jsou úplně jiná než ta, která jsem popsala dříve.

Vitalitu tohoto živlu v přírodě si můžeme představit. Na jedné straně je ničivá, na druhé tvořivá. Oheň je pro nás všechny tajemný ve svých projevech, ovšem bytosti tohoto živlu jsou neobvykle inteligentní v našem slova smyslu. Nejsnáze můžeme salamandry pozorovat při velkých požárech v přírodě. Na sopku je zajisté nádherný pohled - nejen v hmotném světě ale i v nehmotném. Sopky jsou místa obrovské energie a činnosti. Vidíme tam několik bytostí ohně až 14 stop vysokých, lidského tvaru. Zjevem připomínají konvenční obrazy Mefistofela - ne však v tom smyslu, že ztělesňují zlo. Vlastně jsou docela hezcí. Tváře těchto bytostí se dívají z plamenů, tělo se noří dolů do sopky, kde se stává neurčitým a splývá s prostředím sopky. Jsou také velcí andělé ohně, není jich mnoho, jen několik. Mají krásné lidské tváře vyjadřující přísnou vznešenost. Celé místo je v pohybu, tančí podle neslyšitelného rytmu, protože tyto bytosti vytvářejí hudbu svými pohyby. Sopka je vývodem pro obrovské energie uskladněné pod zemí, surová energie, potřebné pro tvořivou sílu přírody způsobem, který není jasný. Sopky, které jsem viděla v západní Indii, byly aktivní. Během několika let jsem jednu z nich pozorovala a seznámila se s vedoucím geniem. Byl to bytostný obrovské postavy a krásného vzhledu. S důstojností, která dělala velký dojem, kontroloval a řídil mocné nehmotné síly, které souběžně probíhají se stejně mocnými silami erupcí. Konec konců život je pouze v kůře zemské a tato kůra je tenká. Stovky a stovky mil pod ní neexistuje běžný fyzický život a když se uvolní a vypustí tyto obrovské rezervoáry elementární energie na zem, je nutný dozor. To má na starosti velký bytostný a jeho pomocníci. Základní, elementární energie není celistvá; menší salamandři (malí

bytotstní) zpracovávají hrubší části a velcí bytotstní ty jemnější. Musí nechat projít proudy svými těly a proto tato práce vyžaduje soustředění. Z toho důvodu je moc a důstojnost vedoucího bytotstného zcela přirozená, protože vykonává velkou a obtížnou práci. Zároveň ovšem je to veliká zábava a všichni se radují z pohybu, hudby a šlehajících plamenů. Jednou jsem byla blízko menší sopky na Jávě. V těchto místech lidé kdysi uctívali sopky a proto salamandři projevují o lidi větší zájem než jinde. Dívali se na naši společnost a snažili se probudit v lidech podobné pocity radosti ze života jako měli sami. Mělo to ovšem nepříjemné účinky, protože jejich pocity a představy jsou nesrovnatelné s našimi.

Oheň v lese bývá ze začátku malý. Nejdříve je tam jen několik malých bytotstí podobných ještěrkám, dočasných bytotstí ohně, jako v každém jiném ohni. Pozvolna však, jak se oheň rozrůstá a začínají hořet další stromy, ozývá se volání pro větší bytotsti. Ty s radostí přiletí, tančí a skáčí do plamenů, kde se mísí s malými bytotstmi, které vlastně plameny živí. Většina lesních skřítků utíká od ohně. Snaží se pomáhat zvířatům ze všech sil, nemohou ale moc dělat a proto utíkají pryč a vracejí se až po ohni. Když velké stromy shoří, samozřejmě zemřou, elf stromu však zůstane v dosahu těla stromu a snaží se mu pomoci a udržet mu život. Přirozeně cítí, že bytotsti ohně nejsou jejich přátelé, ovšem v říši skřítků není tragédie totéž co u lidí, třebaže skřítkové lesa jsou upřímně smutní, když vidí spálené rostliny, neboť s nimi odešlo hodně lásky a jejich práce. Protože jsou ale realisty, začínají ihned budovat znovu. Pracují obzvláště tvrdě, vždyť probouzet život na spáleništi je velice obtížné. Loví a vyhledávají malé jiskřičky života a živí je. Když je po ohni, salamandři odpočodují. Kam odcházejí? Odpověď je zajímavá.

Když jsem byla u Grand Canyonu v Arizoně, spatřila jsem něco, co mi připadalo zcela jedinečné. Kaňon je obydlen obrovským bytotstným, který je nejen úctyhodných rozměrů, ale i vznešenou osobností. V každém ohledu je dokonale vybaven vším, co toto ojedinělé a jedinečné místo vyžaduje. Jeho fyzickým tělem je Kaňon. To znamená, že vědomě pojímá celou oblast - 200 mil dlouhou a 13 mil širokou - a mnohem hlubší než míle. Oživuje a zabydluje celou oblast. Když se zhmotní, má majestátní a lidskou podobu asi 30 stop vysokou, má tmavé vlasy a oči a má na sobě vlající šat ze světla. Mnoho menších bytotstných mu pomáhá a on vše řídí. Jemu jsou podřízeny ještě bytotsti, které jsem nikde jinde neviděla. Jsou vysoké 2-3 stopy. Mají zvláštní obličej a jsou oblečeny do trpytivého purpuru a ohně. Většina z nich žije kousek pod zemí, ostatní se potulují po Kaňonu, někdy až nad jeho okrajem. Pak je tam další druh menších, asi stopu velkých stvoření, hnědavěčervených s napůl lidskými tvářemi a těly. Žijí v zemi a podobají se typickým gnómům. Hluboko pod dnem řeky jsou další stvoření, bytotsti ohně, velcí salamandři a můžeme proto nazvat toto místo jeskyně ohně.

Zdá se, že toto místo je centrem čisté podzemní energie, podobné té v sopkách, ale má jiný účel. Velký bytotstný Kaňon je sám podstatou této energie a svou elementární sílu předává dál. Dohlíží na veškeré práce v Kaňonu, jeho podstatu chápe a chrání. Práce samotná je vykonávána jinými bytotstnými, kteří se podobají vzhledem bytotstným sopek, ale jsou vyšší a jemnější. Z jeskyně, ve které můžeme vidět mohutné bytotstné ohně, se vylévají zářivé proudy energie vzhůru celým tělem bytotstného Kaňonu. Tyto proudy vyzařují ze všech míst Kaňonu a daleko nad něj. Přesto jsou tyto proudy pouhý přebytek životních sil, jejichž hlavní využití je v samotné jeskyni. Velcí bytotstní ohně si berou z nitra země elementární sílu země, svým tělem ji zpracují a pak ji přelijí do společného rezervoáru. Odtud ji čerpají podle potřeby ti bytotstní, kteří pomáhají na svět bytotstem ohně a salamandrům. Vyšší bytotstní se pohybují určitým rytmem, s jehož pomocí čerpají energii, svými myšlenkami ji formují pak dále zvláštním rytmem (v Indii by to byla mantra) - vyzváním - přivolávají život do stvoření, které takto zformovali a naplnili energií. Tímto aktem přicházejí na svět bytotsti ohně. Obvykle se dva vyšší bytotstní soustředí na stvoření salamandra, který se tak stane podstatou ohně. Nezůstávají však zde, ale odcházejí na povrch země nebo pod zem, tam, kde je vulkanická činnost sopky nebo náhlé požáry. Jsou také jádrem silného žáru v hlubinách země a jsou šťastni jen

tehdy, když jsou kolem nich velké požáry.

Nic, co bych mohla zde říci, nemůže přiblížit obrovský pocit životnosti, který vyzařuje z této podzemní dílny. Celé místo je plné kouzla a nádhery - zde je život v hlubinách země! A nadto - náš celý vesmír, který kypí všemi druhy života je vpravdě plný zázraků a nádhery.

From:

<https://duchovnipodpora.vzestup.net/> - **Duchovní podpora**

Permanent link:

https://duchovnipodpora.vzestup.net/detem/skutečný_svet_skritku/skritkove_ohne

Last update: **05.11.2014 12:01**

